به نام خدا

دانشگاه تهران پردیس دانشکدههای فنی دانشکده برق و کامپیوتر

درس سیستمهای هوشمند

پروژه پایانی

گلمهر خسروخاور ۸۱۰۱۹۸۵۰۷ سهیل صالحی ۸۱۰۱۹۸۴۲۲ نیلوفر فریدنی ۸۱۰۱۹۸۴۵۲

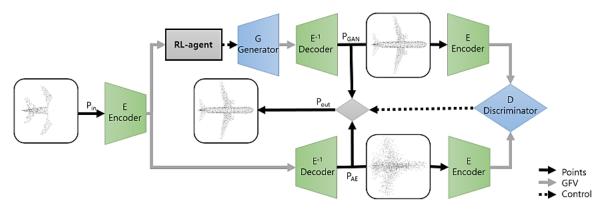
فهرست سوالات

٣	اشنایی با RL-GANها
٣	شرح مقاله:
۶	شرح الگوريتم:
λ	پیاده سازی بازی ۴ Connect با استفاده از Deep Q-learning
λ	مقدمه:
هینه شرح دهید. تعیین	طریقهی طراحی و کارکرد شبکه های عصبی عمیق را در پیشبینی اعمال ب
λ	تابع تلف این شبکهها بر چه مبنایی است؟
λ	بخش کامپیوتری:
17	پيوست:

آشنایی با RL-GANها

شرح مقاله:

همانطور که در بخش مقدمه شرح داده شد، شبکههای GAN قابلیت دارند تا با استفاده از توزیع احتمالی ورودی، خروجیای همانند ورودی تولید کند. اما آموزش چنین شبکههایی سخت هستند و یا هنگام آموزش پایدار نیستند. لذا در مقاله به این نتیجه رسیده شد که قبل از بلوک مولد شبکه GAN، یک عامل یادگیری تعاملی قرار گیرد که بتواند ورودی درستی را به مولد دهد تا مولد به شکل صحیحی، فضای اعلامی یادگیری تعاملی در تعاملی یادگیری تعاملی ادار بین می برد.

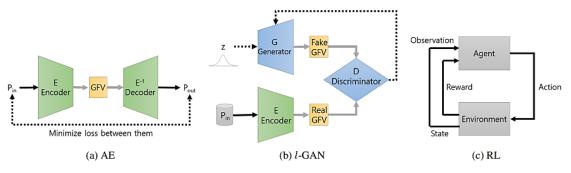

شکل ۱-۱: ساختار شبکه تکمیلکننده تصویر

در شکل ۱-۱، شبکهای مشاهده می شود که قادر است عکسی که کامل نباشد را تکمیل کند. برای این کار در ابتدا می بایست Auto Encoder موجود در شبکه را آموزش داده شود تا فضای Auto Encoder بگیرد. سپس عامل شبکه، آموزش می بیند تا بهترین بردار z از این فضا به عنوان حرکت انتخاب کند و بگیرد. سپس عامل شبکه، آموزش دیده است بتواند عکسی را با توجه به این بردار تولید کند. بر خلاف شبکههای GANای که از قبل آموزش دیده است بتواند عکسی را با توجه به این بردار تولید کند. بر خلاف شبکههای GAN که با استفاده از روش Back-propagation آموزش دیده می شدند تا بهترین بردار z را برای تولید بهترین و نزدیک ترین عکس به ورودی انتخاب کنند، این شبکه به صورت real-time عمل کرده و همچنین اگر نواحی گم شده، بزرگ تر باشد، باز هم مقاوم است. در انتهای شبکه نیز همانند شبکههای GAN، یک جدا کننده ۱٬ قرار داده می شود تا بین خروجی دیکودر Auto Encode و خروجی دیکود شده ی شبکه جدا کننده ۱٬ قرار داده می شود تا بین خروجی کلی نمایش دهد. قابل ذکر است اگر نواحی گم شده از تصویر GAN، بهترین را انتخاب و به عنوان خروجی کلی نمایش دهد. قابل ذکر است اگر نواحی گم شده از تصویر کم باشد، یک Auto Encode تا حد قابل قبولی می تواند تصویر درست را نمایش دهد.

اضافه کردن عامل یادگیری تعاملی، باعث حل شدن مشکل ناپایداری شبکههای عمیق کنونی میشود. همچنین در مقاله ذکر شد که آموزش شبکههای GAN بر روی GFV (بردارهای ویژگی global) میتواند باعث بهبود پایداری آموزش شود.

Discriminator\

شكل ۱-۲: سه بخش اساسي شبكه RL-GAN-NET

در شکل I-T بخش I-GAN را مشاهده می کنیم که قسمت مولد، از نویز بر حسب بردار انتخاب شده ی GFV در Z تولید می کند و سپس توسط دیکودر Z Auto Encoder به یک سری نقاط سه بعدی برای خروجی تبدیل می شوند. عامل یادگیری تقویتی با توجه به ترکیب تابع خطاهای زیر، بهترین Z را برای Z ورودی Z (Z اینخاب می کند:

• تابع خطای Chamfer که فاصلهی Chamfer را بین نقاط Pin ورودی و نقاط تولید شده حساب می کند.

$$d_{CH}(P_1, P_2) = \sum_{a \in P_1} \min_{b \in P_2} \|a - b\|_2^2 + \sum_{b \in P_2} \min_{a \in P_1} \|a - b\|_2^2$$

$$L_{CH} = d_{CH}(P_{in}, E^{-1}(G(z)))$$

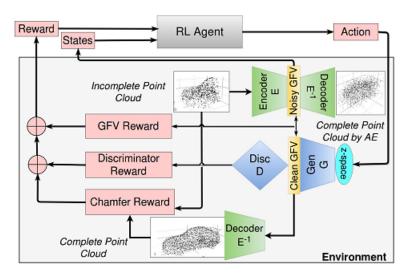
• تابع خطای GFV که نُرم۲ GFV ورودی و ZGFVهای منتخب را حساب می کند.

$$L_{GFV} = \|G(z) - E(P_{in})\|_{2}^{2}$$

• تابع خطای Discriminator که همان خروجی آن است.

$$L_D = -D(G(z))$$

برای عامل یادگیری تعاملی، محیط یا همان environment ترکیب Auto Encoder و I-GAN است. حالت، همان GFV نویزهای تصویر ناقص است. بهترین تصمیم، بهترین Seed منتخب برای تولید نویز رندوم مولد است.

شکل ۳-۱: آموزش RL-GAN-Net برای تکمیل عکس

Deep deterministic به علت آنکه اکشنهای مختلف برای این ساختار، به صورت پیوسته هستند، از Deep deterministic به علت آنکه اکشنهای مختلف برای این ساختار، به صورت پیوسته هستند، این عامل پیک سیاست میند. این عامل به روش میند. این عامل، به روش می از پیش تعیین شده map می کند. این عامل، به روش امید ریاضی گرفتن از تابع هزینه ی زیر، آموزش می بیند.

$$\nabla_{\theta^{\mu}} J(\theta) = \mathbb{E}_{s_{t} \sim \rho^{\beta}} [\nabla_{\alpha} Q(s, a \mid \theta^{Q}) \mid_{s=s_{t}, a=\mu(s_{t})} \\ \nabla_{\theta_{\mu}} \mu(s \mid \theta^{\mu}) \mid_{s=s_{t}}]$$

در نهایت، به جای بهینه کردن ترکیب توابع خطا، توابع خطا را به پاداش تبدیل می شود و سرعت همگرایی و یافتن پاسخ (تکمیل عکس) بسیار بیشتر می شود و مدل می تواند عکس هایی تا حدود ۷۰ درصد داده های گمشده را تکمیل کند.

شرح الگوريتم:

```
Agent Input:
   State (s_t): s_t = GFV_n = \mathbf{E}(P_{in}); Sample pointcloud P_{in}
   from dataset into the pre-trained encoder E to generate
   noisy latent representation GFV_n.
   Reward (r_t): Calculated using Eq. (5)
Agent Output:
   Action (a_t): a_t = z
   Pass z-vector to the pre-trained generator G to form clean
   latent vector GFV_c = \mathbf{G}(z)
Final Output:
   P_{out} = \mathbf{E}^{-1}(GFV_c); Pass GFV_c into decoder \mathbf{E}^{-1} to
   generate output point cloud P_{out}.

    Initialize procedure Env with pre-trained generator G,

     discriminator \mathbf{D}, encoder \mathbf{E} and decoder \mathbf{E}^{-1}
 2: Initialize policy \pi with DDPG, actor A, critic C, and
          replay buffer R
 3: for t_{steps} < maxsteps do
 4:
         Get P_{in}
         if t_{steps} > 0 then
 5:
              Train A and C with R
 6:
 7:
         if t_{LastEvaluation} > f_{EvalFrequency} then
              Evaluate \pi
 8:
         GFV_n \leftarrow \mathbf{E}(P_{in})
 9.
         if t_{steps} > t_{StartTime} then
10:
              Random Action a_t
11:
12:
         if t_{steps} < t_{StartTime} then
              Use a_t \leftarrow \mathbf{A} \leftarrow GFV_n
13:
         (s_t, a_t, r_t, s_{t+1}) \leftarrow \mathbf{Env} \leftarrow a_t
14:
         Store transition (s_t, a_t, r_t, s_{t+1}) in R
15:
16: procedure ENV(P_{in},a_t)
         Get State (s_t): GFV_n \leftarrow \mathbf{E}(P_{in})
         Implement Action : GFV_c \leftarrow \mathbf{G} \ (a_t = z)
         Calculate reward r_t using Eq. (5)
         Obtain point cloud : P_{out} \leftarrow \mathbf{E}^{-1} (GFV_c)
```

در ابتدا برای محیط، توسط مولد از قبل آموزش داده شده، جدا کننده و انکودر و دیکودر، مقداردهی اولیه را انجام میدهیم. سپس، عامل یادگیری تعاملی را که سیاست π را در بر میگیرد، توسط روش DDPG مقداردهی اولیه می کند. همچنین برای شبکه بازیگر (A)، شبکه منتقد (C) و بافر پاسخ دهنده (R) نیز این کار را انجام می دهد.

تعدادی نمونه از نقاط تصویر برمی دارد. در یک بازه زمانی مثبت، شبکههای بازیگر و منتقد را توسط بافر، آموزش می دهد. در بازه زمانی که بزرگتر از فرکانس EvalFrequency تعریف شده از قبل باشد، سیاست را ارزیابی می کند.

توسط انکودر، نقاط نمونه برداری شده از تصویر را، به فضای ویژگی نویزی (GFV) انکود می شوند. در این زمان اگر، از زمان شروع گذشته باشیم، عامل، حرکتی را به صورت رندوم انجام می دهد (a_t) ؛ اما اگر از زمان شروع نگذشته باشیم، شبکه بازیگر، با توجه به فضای ویژگی نویزی (GFV_n) حرکتی را برای عامل زمان شروع نگذشته باشیم، شبکه بازیگر، با توجه به فضای ویژگی نویزی (GFV_n) حرکتی را برای عامل

مشخص می کند. با دادن اکشن مشخص a_t و با کمک تابع step از محیط دالت، حالت بعدی، پاداش و اطلاعات حرکت مشخص می شود. تمامی خروجی های step در بافر R ذخیره می شوند.

محیط Env اعمال زیر را پیاده سازی می کند:

- حالت S_t را با انکود کردن نقاط ورودی به فضای ویژگی نویزی (GFV_n) توسط انکودر از پیش آموزش دیده شده دریافت می کند.
- شبکه مولد با تولید فضای ویژگی بدون نویزی (GFV_c) با توجه به اکشن $a_t=z$ ، اکشنی را پیاده سازی می کند.
 - ه طبق معادله $r=w_{CH}\cdot r_{CH}+w_{GFV}\cdot r_{GFV}+w_D\cdot r_D$ باداش را محاسبه می کند. ullet
- توسط دیکودر از پیش آموزش داده شده و با دیکود کردن فضای ویژگی بدون نویز (GFV_c)، نقاط خروجی را بدست می آورد.

به زبان ساده، الگوریتم را میتوان به گونهای شرح داد که گویی شبکه مولد همانند عامل عمل کرده و در محیط، اکشن یا حرکتی انجام میدهد و هدف نهایی آن، بیشینه کردن مقدار پاداش است. شبکه جدا کننده نیز سیگنال پاداش را در هر بار به شبکه مولد باز می گرداند. بخشهای انکودر و دیکودر به ترتیب نقاط ورودی را به فضای ویژگی برده و از فضای ویژگی به نقاط خروجی تبدیل می کند.

پیاده سازی بازی ۴ Connect با استفاده از Prop Q-learning پیاده سازی بازی

مقدمه:

طریقهی طراحی و کارکرد شبکه های عصبی عمیق را در پیشبینی اعمال بهینه شرح دهید. تعیین تابع تلف این شبکهها بر چه مبنایی است؟

در شبکههای یادگیری عمیق بر مبنای Q، ورودی همان حالتها و خروجی، مقدار Q پیشبینی شده برای هر اکشن متفاوت است.

طراحی شبکهها عموما به صورت چند لایه تماما متصل است که بنا بر پیچیده یا ساده بودن مسئله، تعداد لایهها و تعداد نورونها در هر لایه می تواند تغییر کند. توابع فعال ساز غیر خطی tanh و ReLU مورد استفاده قرار می گیرند که بخش غیر خطی مسئله را نیز در بر بگیرند.

کارکرد چنین شبکههایی بدین صورت است که اکشن با بیشترین مقدار Q برای حالت کنونی انتخاب می شود. شبکه در طی آموزش بر اساس پاداشهایی که دریافت می کند و همچنین میزان تفاوت مقدار Q پیش بینی شده با مقدار Qای که مشاهده شده است، متناوبا آپدیت می شود.

Q تابع تلف این شبکهها معمولا به صورت Mean squared error بین Qهای پیشبینی شده و مقادیر Q مشاهده شده به صورت جمع پاداشهای کنونی و دخیل مشاهده شده است. لازم به ذکر است مقادیر Q مشاهده شده به صورت جمع پاداشهای کنونی و دخیل کردن ضریب تخفیف برای پاداشهای آینده محاسبه می شود. این نوع تابع تلف، شبکه را تشویق می کند که پاداش مورد انتظار را برای اکشن به خصوصی، افزایش دهد.

بخش كامپيوترى:

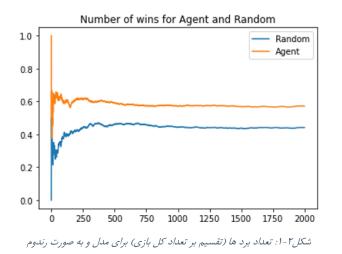
برای پیاده سازی بازی Connect4، از بخشهای مهم، تعریف کردن مقادیر پاداش برای هر بخش بازی میباشد. اگر عامل بازی را برنده شود، پاداش ۵۰ کسب می کند؛ اگر ببازد به مقدار ۵۰- جریمه می شود؛ اگر بازی بدون آنکه برندهای داشته باشد، تمام شود، عامل مشمول جریمه ۵۰- می شود. لازم به ذکر است با قرار دادن مهره درون بازی، عامل پاداشی برابر با ۱/۴۲ دریافت می کند(۴۲ خانه بازی). هدف بازی این است که عامل در طی اپیزودهای بسیار و بازی کردنهای طولانی، بیشترین میزان برد را داشته باشد.

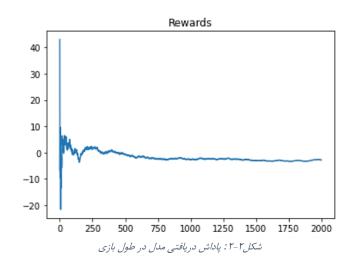
عامل از الگوریتم اپسیلون حریصانه با مقدار اولیهی ۱ استفاده می شود و در طی اپیزودها، آن را با ضریب ۱.۹۹۵ کم می شود و تا زمانی که به ۲۰۰۱ نرسیده، این اعمال را تکرار می کند. برای پارامتر یادگیری نیز از مقدار دیفالت پارامتر یادگیری Adam که همان ۲۰۰۱ است استفاده شد.

از آنجایی که حریف به صورت رندوم بازی میکند، نمی توان تنها به پاداش عامل در طول بازی اعتنا کرد. از این رو، تعداد بردهای آن را در مقایسه با بازی به صورت رندوم نیز مقایسه میکنیم.

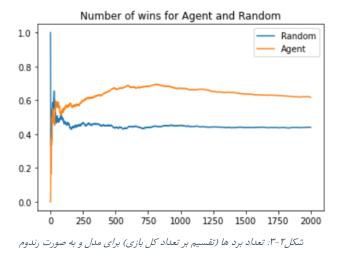
برای آنکه عامل بتواند بهترین عملکرد را داشته باشد، نیاز است تا هر دو طرف نیز خود عامل باشند اما این کار به دلیل حجم زیاد محاسبات و زیاد شدن حالت های بازی، زمان زیادی می گیرد. به همین علت، از حریف به صورت رندوم برای آموزش این عامل استفاده می شود.

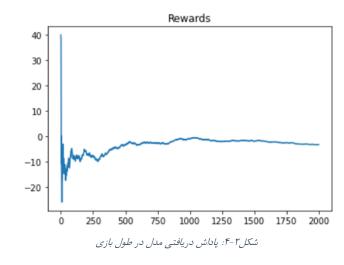
برای بخش شبکه ی عصبی آن، در ابتدا از ۳ لایه Dense استفاده میکنیم که در هر لایه ۳۲ نورون وجود دارد.

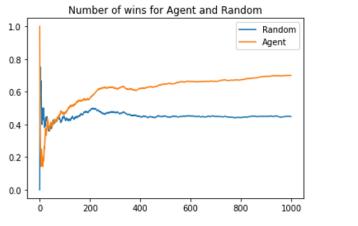

سپس تعداد نورونهای هر لایه را به ۶۴ رسانده و نتایج را مشاهده می کنیم:

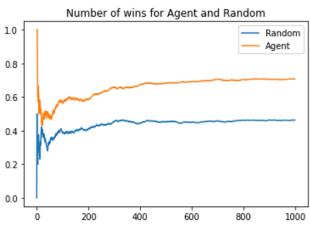
حال مشاهده می کنیم که اگر به لایهها لایهی کانوولوشن اضافه کنیم، نتایج شبکه چه تغییری می کند. با قرار دادن یک لایه Conv دو بعدی با سایز فیلتر ۵*۵ و تعداد ۳۲، نتایج را مشاهده می کنیم:

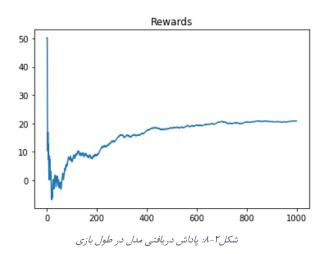

شکل ۲-۵: تعداد برد ها (تقسیم بر تعداد کل بازی) برای مدل و به صورت رندوم

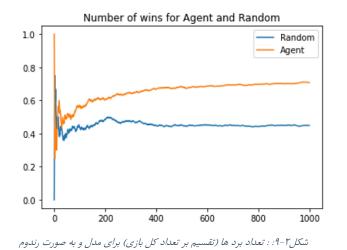
حال صرفا در لایهی Conv دو بعدی، سایز فیلتر را به ۳*۳ کاهش داده و تعدادشان را به ۶۴ میرسانیم:

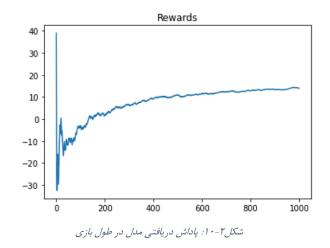

شکل ۲ - ۷: تعداد برد ها (تقسیم بر تعداد کل بازی) برای مدل و به صورت رندوم

مشاهده می شود که تا کنون شاهد بهترین نتیجه یعنی بهترین تعداد برد در ۱۰۰۰ اپیزود بودیم. برای بهتر شدن نتایج، تصمیم بر تغییر مقدار جریمه به ازای قرار دادن هر مهره در بازی به اندازه ۱- گرفته شد. حال همان نتایج را به ترتیب مشاهده می کنیم.

Model: "sequential"			
Layer (type)	Output Shape	Param #	
conv2d (Conv2D)	(None, 6, 7, 64)	1664	
conv2d_1 (Conv2D)	(None, 6, 7, 64)	16448	
flatten (Flatten)	(None, 2688)	0	
dense (Dense)	(None, 64)	172096	
dense_1 (Dense)	(None, 128)	8320	
dense_2 (Dense)	(None, 64)	8256	
dense_3 (Dense)	(None, 7)	455	
 		========	
Total params: 207,239 Trainable params: 207,239 Non-trainable params: 0			

شكل ۲-۱۱: معماري بخش عميق شبكه

در شکلهای 7-9 و 7-1 مشاهده می شود که بهترین نتایج پیاده سازی بازی Connect4 به ازای قرار در شکلهای 7-9 و 7-1 مشاهده می شود که بهترین نتایج پیاده سازی بازی و Dense با تعداد نورون دادن یک لایه کانوولوشنی 7-1 بعدی با سایز فیلتر 7-1 و تعداد 7-1 می سپس 7-1 لایه مقدار 7-1 در ساختار شبکه است. اگر عامل بازی را برنده شود، پاداش 7-1 کسب می کند؛ اگر ببازد به مقدار 7-1 می شود جریمه می شود؛ اگر بازی بدون آنکه برنده ای داشته باشد، تمام شود، عامل مشمول جریمه 7-1 می شود همچنین جریمه حرکت 1-1 است.

پیوست:

https://www.voigtstefan.me/post/connectx/

 $\underline{https://www.kaggle.com/code/phunghieu/connectx-with-q-learning/notebook}$

https://keon.github.io/deep-q-learning/

 $\underline{https://medium.com/@louisdhulst/training-a-deep-q-learning-network-for-connect-4-9694e56cb806}$

https://www.kaggle.com/code/alexisbcook/deep-reinforcement-learning

https://deeplizard.com/learn/video/mo96Nqlo1L8